

מה קורה ליצחק רבין?

מה אנאליטי

רשעה ושכמותם הסיתו להתקוממות? אם אש"ף הוא גורם שולי בהתקוממות, מה היה הטעם בגירוש המנהיגים, מעשה שגרם למהומה עולמית, לגינוי חריף מפי ארצות-הברית, לגינוי מועצת-הביטחון, לתגובה שלילית ביותר של דעת-הקהל בעשרות ארצות? אם אש"ף אינו חשוב, מדוע לא להתעלם ממנו? איזה ערך יש למה שאומרים אנשי?

שתי המשימות של רבין סותרות זו את זו באופן מוחלט. ומכיוון שהמשיג מה מס' 1 (כדבריו) היא דרכו ההת-קוממות, כדי שהסלטינים יבינו, שלא ישיגו דבר באלימות, הרי הדיבור על מציאת פארטנרים הוא קישקיש.

הפיזמון החוזר בראיון, שעליו חזר רבין כמה וכמה פעמים בלי שינוי מילולי, היה: הם לא ישיגו שום דבר באלימות. וכשהשאלה: רק ליד שולחן המשא-המתן? הם יצליחו להשיג פיתרון. הביצד?

אחד המחזות הטראגיים ביותר שהייתי עד להם בחיי היה חורבנו של יגאל אלון. הוא היה מצביא צעיר, דינאמי, יפהתואר, בעלי-מעוף, מנהיג טבעי של בני-אדם. במשך זמן מה היה גם מפקדי שלי.

מדוע פרצו ההפגנות האלימות? לדברי רבין, הרי זה ברור לגמרי: אש"ף נכשל במשך 22 שנים. הטרור שלו נכשל. הטרור נכשל, לכן פונים לשיטה הזאת.

רבין שם את הדגש על הצורך למצוא מנהיגות מקומית בשטחים, שתוכל להוות פארטנר להסדר-שלום. הוא אמר זאת באותו היום שבו גורשו ארבעה מנהיגים (מסיתים), כאשר חמישה מנהיגים (ממסיתים) אחרים עומדים בתור לגירוש. באותו היום גם הורה לאסור את חנא סיג'ורה ושמונה עיתונאים אחרים, שהתכוונו לקיים מסיבת עיתונאים. זוהי, על כן, השיטה: מגרשים ו/או

יצחק רבין הוא חבר מרכזי בממשלת-האחרות-הלאומית, שבה נקבע רישמית שאי-אפשר לקבל שום החלטה שהיא על התליה-השלום. לא ועידה בינלאומית, לא משא-ומתן אחר, לא כלום. מצב זה יימשך לפחות עד הבחירות של נובמבר 1988, ולפי כל הסימנים גם במשך ארבע השנים שלאחר-מכן, מפני ששום גוש לא ישיג רוב אותה הממשלה תקום שוב. כלומר: ישראל אינה הזלכת למשא ומתן, וגם אינה מציעה דבר לערבים בכלל ולפלסטינים בפרט. על-כן הבשורה האמיתית של רבין לפלס-

אחרי מלחמת ששת-הימים נשאר רק זכר קלוש מן האיש הזה. השר יגאל אלון היה חורבה אנושית. איש ממורמר, חסר-מעוף, חסר כושר-מחשבה. רוב הציבור התייחס אליו כבוז, והטיל דופי בכל מעשיו עוד לפני שעשה אותם. הוא הפך עבר נירצע של גולדה מאיר, הפטרון של משה לוינגר, יוצר קו-הצעות בקריית-ארבע, ולבסוף הדי חלוש של יצחק רבין, תלמידו. יש לי ההרגשה שעבשיו קודה אותו הדבר ליצחק רבין. שהנה, לנגד עיניי, מתרחשת שוב טראגדיה מאותו הסוג.

אש"ף. את הטרור עשה אש"ף. מכאן נובע שמי שהחליט להחליף את הטרור בשיטה החדשה, זה אש"ף. אך זה מסתדר עם הטענה שאש"ף כלל לא היה מעורב בהתפרצות המ-הומות, אלא רק רוכב עליהן בדיעבד?

יצירותו נודע יצחק רבין כבעל מוח אנאליטי.

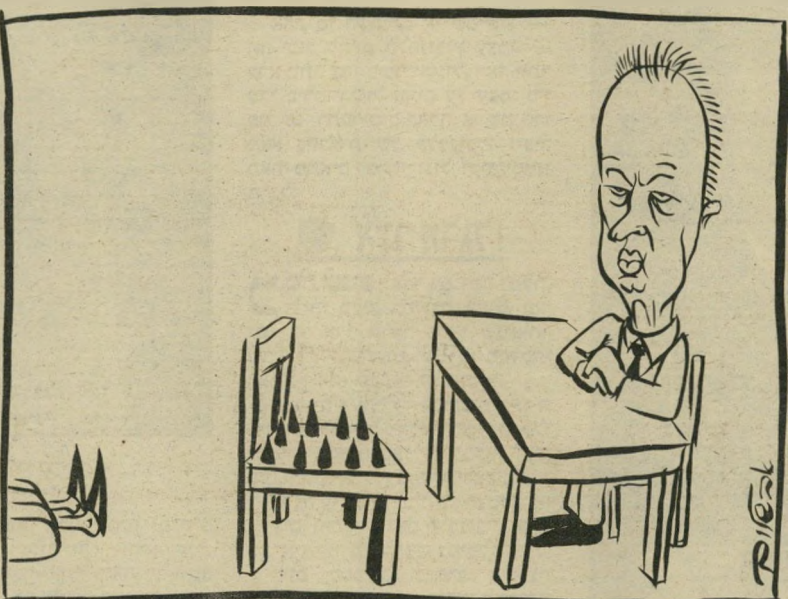
אנאליזה פירושה, במקרה היווני, פירוק מהי דש" — משמע, לפרק בעייה לגורמיה, כדי לנתח. חה. אבא אבן אמר עליו פעם, בדרכו המרושעת, כי הכישרון לפרק דברים לגורמיהם אינו זהה עם הכישרון להרכיב אותם מחדש. רבין לא נודע מעולם כאיש בעל תנופה של דימיון, בעל מעוף יצרני.

בכלל, אם לא אש"ף מנהל את ההתקומ-מות, מי מנהל אותה הילדים? לדברי רבין, לא צריכים להתפעל מן הצעירים האלה. הטיפורים על חשיפת החזה, הוא אמר, הם המצאות. ככל מקום שירו, הם ברחו. מעניין, כינתיים נהרגו 40 בני-אדם, מהם רבים נערים ונערות, ילדים וילדות. מאות נפצעו. איך?

מה קרה למוח האנאליטי של יצחק רבין?

השנוע ראה אותו כל עש"ישראל במשך 30 דקות בתוכנית מוקד בטלוויזיה. מולו לא ישבו חוקרים אכזריים. הם היו מראיינים אוהדים, כמעט מתרפסים. אך ב-30 הדקות האלה הצליח יצחק רבין לשתור את עצמו לפחות 30 פעמים.

אם הם לא חשפו את החזה שלהם, כשהם עומדים חסרי-נשק מול לוע הרובים של חיילי צה"ל, איך נהרגו ונפצעו? אם ברחו ברגע שהחיילים ירו (בא-וויר, כנראה, או בכדורי-גומי), מדוע היה צורך להרוג אותם?

אני מחכה לפארטנר פלסטיני!

החיילים אינם יורים. רבין משכח את החיילים בני ה-18 על התאפקותם המוסרית ולבטחיהם. והם קיבלו פקודה שלא לירות. לא באש! אבל כל מי שירצה לתקוף חייל או שוטר מג"ב... יש אישור לחיילים לפעול להגנתם בכל האמצעים העומדים לרשותם. 40 נהרגו. מאות נפצעו. אף חייל אחד של צה"ל לא נהרג ולא נפצע, מלבד פצעים קלים. האם בכל המקרים האלה, ללא יוצא מן הכלל, החיילים פעלו להגנתם ככל האמצעים העומדים לרשותם, כלומר, ירו כדי להרוג מפני שחיהם היו בסכנה ממש?

פעם אחת אף גלשה המחשבה האנאליטית שלו לתחום המחשבה האנאליטית — מלשון אנוס, פייחטבעת של בעלי-חיים, בלאטינית. הוא אמר כי המלך חוסיין צריך להזיז את התחת שלו. המוח האנאליטי של יצחק רבין הסך למבוך בלא-מוצא. הבה ננסה ללכת א-חרי במבוך הזה, ולמנות את הסתירות העיקריות, אחת לאחת.

זהו מול נערים שברחו ברגע שירו, שלא חשפו את החזה, ושהיו פחדנים גמורים?

מאורעות ב, שטחים" לא היו צפויים, אמר שר-הביטחון. אי-אפשר היה לחזות אר-תם מראש.

אבל חיילי צה"ל מתאפקים, למרות שלא אומנו לתפקידי טיסור המביאים אותם לידי עימות עם ילדים, עם נשים, עם הפגנות המוניות של אנשים המטילים בקבוקי-תבערה, וזורקים אבנים, שולפים סכינים...

אני מציע לעצמנו לסייג את יכולת החיזוי שלנו והנבואה שלנו, אמר רבין.

אין זו תמונת הפגנה של כמה ילדים פחדניים. וזוהי תמונת התקוממות של הציבור כולו, הפגנות המוניות של אנשים. לכן נאציצים החיילים לירות ולהרוג. אם כן, מה זה, לא באש"ף?

עצמנו? הבל בלשון רבים. כל עם ישראלי אשם במחיל.

אם זהו התמונה, איך זה מסתדר עם הקביעה של רבין שרוב האוכלוסייה בשטחים רוצה לעבור, רוצה לפתוח את החנויות משמעי: רק מיעוט קטן רוצה בהפגנות האלימות, רק מיעוט קטן שותף להתקוממות. הרוב הגדול רוצה בשקט, בחיים נורמליים, בשיתוף-פעולה עם הכיבוש.

מרוע? מפני שהמאורעות לא היו יומיים. אי-אפשר לחזות מראש דברים שאינם יומיים. כאשר מישור יום פגיעו, השב"כ יכול לתפוס אותו ולגלות את הפרטים באמצעות לחץ גופני מתון. אבל השב"כ אינו יכול להפעיל לחץ גופני מתון כלפי מיליון וחצי תושבי הרצועה והגדה.

אם כן, מדוע מטיל רבין עונשים קולקטיביים, הפוגעים דווקא ברוב ההי-דול? מדוע הוא מטיל עוצר על רבע מיליון בני-אדם?

זה נכון. אבל יצחק רבין אינו אחראי לשב"כ. (זה כסוף לראשיה-הממשלה). רבין אחראי לשילטון בשטחים חכבי שים. תפקידו הוא לדעת, להבין, לתכנן. כדי לדעת מה חושבים מיליון וחצי בני-אדם אין צורך בעינויים.

מדוע הוא מונע מהם כבוח לצאת לעבודה, כאשר זוהי דווקא מטרת המיעוט הקטן? מדוע הוא סוגר את חנויותיהם, כאשר המיעוט הקטן רוצה בכך? ומדוע יש צורך לפתוח את החנויות כבוח, בין עוצר לעוצר, אם הרוב הגדול רוצה ממילא לנהל חיים שקטים ולפתוח את החנויות?

אוירה זו יוצרת שינאה. היא מונעת מכל אדם הגון בגדה ובצדעה לקיים מגע עם שילטון-הכ"כ. כוש. היא קוברת מבחינה כבוחית כל אישיות החשודה בנכונות לקיים מגע כזה (כפי שכבר קברה את רשאר אל-שווא ואליאס פרג).

ובכלל, אם זהו מצבו של הרוב הגדול, מדוע אין רבין מוצא את הפארטנרים המקומיים, (המשך בעמוד 40)

עוצרים את המנהיגים שישנם, וממתי-נים למנהיגים שאינם.

טינים היא: לא תשיגו שום דבר במהומות אלי-מות, לא תשיגו גם שום דבר בתהליך המדיני.

המוח האנאליטי היה צריך כאן לאמר דבר פשוט: אם אוסרים ומגרשים מנהיגים שאינם נוחים לשילטון-הכיבוש, הרי כל מנהיג שלא נעצר ושלא-גורש חשוד (בצדק) כקוויילינג, כמשתתף-פעולה עם שילטון-הכיבוש. בכך הוא חדר אוטומטית מלהיות מנהיג.

קיצור: לא תשיגו שום דבר. נקודה. זהו, כמובן, מירשם בטוח להמשך ההתקוממות ולהתגברותה.

זהו מנגל קסמים. מילכוד 23. אם אתה מנהיג, אנחנו מחסלים אותך. אם איננו מחסלים אותך, אינך מנהיג.

המשימה מס' 1, אליכא דרבין, היא, הרגעת הרוחות בשטחים. אך באותו הזמן צריכים גם לחפש פיתרון. הדרברים צריכים להיות עשות במקביל... ולהביא תוך שימוש בכוח לידי הרגעה.

אפשר גם לשאול: הרי במשך כמעט ארבע שנים היה יצחק רבין עצמו ראשי-הממשלה. מדוע לא מצא או את הפארטנרים, ולא עודר את הקמתה של מנהיגות בשטחים?

הדרך להשיג את ההרגעה היא, לפי תורת רבין: מה שלא הולך בכוח, הולך ביותר כוח. ומה שלא הולך ביותר כוח, הולך בעזר יותר כוח.

באותה התקופה נערכו — בניגוד מפורש לרצונו של רבין — בחירות עירוניות בגדה. החליט על כך שר-הביטחון דאז, שימעון פרס. ככל הגדה נבחרו אנשי-אש"ף (בסאם שכעה, פאהר קוואסמה, ערים חלף ועוד).

יותר הרוגים. יותר פצועים. יותר עצורים. יותר גירושים. יותר עוצר. יותר הרעבה. (בעוצר אין פרנסה. כשאין פרנסה, רעבים). ובמקביל: ליצור תנאים כדי להגיע לפארטנר.

מאורו הרגע עשה רבין את הבל כדי לחסל מנהיגות זו, והיא אכן חוסלה. פיסית.

הפארטנר (בעברית: שותף) צריך להימצא בידרו או ביהודה, שומרון ועזה.

מה מקומו של אש"ף בתמונה? לפי רבין, אש"ף לא אירגן את ההתקוממות. הוא רק רוכב עליה.

צריך אדם להיות אטום מאוד-מאוד כדי להאמין כי אוירה של הרג, פגיעה, עוצר המוני, הרעבת אוכלוסייה וגירוד-שים יכולה לטפח שויכבה של מנהיגים ציבור שמיסכמו להיות הפארטנרים למי שמבצע מעשים אלה.

מה מקומו של אש"ף בתמונה? לפי רבין, אש"ף לא אירגן את ההתקוממות. הוא רק רוכב עליה.

אוירה זו יוצרת שינאה. היא מונעת מכל אדם הגון בגדה ובצדעה לקיים מגע עם שילטון-הכ"כ. כוש. היא קוברת מבחינה כבוחית כל אישיות החשודה בנכונות לקיים מגע כזה (כפי שכבר קברה את רשאר אל-שווא ואליאס פרג).

אבל באותו היום גירש רבין ארבעה מנהיגים, בטענה שהם אנשי אש"ף,